

РЕШЕНИЕ

№ 40660

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 23.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **13557** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).
Образувано е по жалба на А. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет. 10, ап. 213, подадена чрез адв. Ц. М., срещу Заповед № 45-01-348 от 04.08.2025г., издадена от главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 2 от ЗДСл на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

В жалбата и в представените писмени бележки се релевират подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради постановяването и в противоречие с материалноправните разпоредби (чл. 146, т. 4 от АПК), при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила (чл. 146, т. 3 от АПК), неспазване на установената форма (чл. 146, т. 2 от АПК) и несъответствие с целта на закона (чл. 146, т. 5 от АПК). Жалбоподателят поддържа, че не е извършил описаните в заповедта дисциплинарни нарушения и че изложената фактическа обстановка не отговаря на обективната истина. Твърди, че като началник на отдела е проявил висока активност и административна инициатива, организирайки и е провел в пълен обем съгласувателната процедура между летищния оператор „Соф Кънект“ АД и лицензираните оператори по наземно обслужване („Суиспорт България“ АД и „Голдеър Хендлинг България“ ООД), в резултат на което още към 21.02.2025г. текстът на „Минимални стандарти за качество за наземното обслужване на летище „В. Л.“ – С.“ е бил окончателно изготвен, прецизиран и изрично писмено одобрен от всички оператори. Излага, че физическото полагане на подписи върху документа представлява волеизявление на независими частноправни търговски

субекти, върху които държавният служител не притежава властнически правомощия за принуда. Поддържа още, че дисциплинарнонаказващият орган не е обсъдил реално писмените му обяснения, не е мотивирал формата на вината, не е посочил конкретни настъпили вредни последици и е наложил несъразмерно по тежест наказание, игнорирайки дългогодишния му безупречен стаж, високите годишни атестации и липсата на предходни наказания. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание жалбоподателят А. Г. Г., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. М., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на разноски.

Ответникът – Главният директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, чрез процесуалния си представител юрк. Ц. И., оспорва жалбата в представени подробни писмени становища, в писмена защита и в открито съдебно заседание. Поддържа, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по назначаването, в установената писмена форма, при спазване на сроковете по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл и процедурата по чл. 93 от ЗДСл. Навежда съображения, че на жалбоподателя е било възложено ясно задължение за довеждане на процедурата до краен резултат – осигуряване на надлежно подписано от всички страни споразумение и създаване на механизъм за мониторинг и контрол, което задължение не е било изпълнено в периода от 21.02.2025г. до 16.06.2025г., а преписката в деловодната система Е. R7 е била формално приключена със статус „изпълнено“ на 07.03.2025 г. Твърди, че наложеното наказание „порицание“ е съобразено с ръководната позиция на служителя и значимостта на сектора. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли жалбата да бъде отхвърлена, с присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност във връзка с доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят А. Г. Г. е заемал длъжността началник на отдел „Летища, летищни и наземни оператори“ (ЛЛНО) в дирекция „А. осигуряване, летища и авиационна сигурност“ (АОЛАС) при Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, с ранг I младши, съгласно Заповед № 45-55-87 от 09.08.2019г. и връчена срещу подпис Длъжностна характеристика от 19.12.2023г. (получена на 28.12.2023г.).

Съгласно раздел 3 от утвърдената длъжностна характеристика основните цели на длъжността включват организиране и осъществяване на контрол и координация на дейностите, свързани с лицензирането, регистрацията, експлоатацията, поддръжката и развитието на летателното поле, сградите и съоръженията на летищата, летищните оператори и операторите по наземно обслужване, както и осъществяване на координация между ведомствата и юридическите лица в областта на гражданското въздухоплаване във връзка със сигурността и безопасността на полетите (в съответствие с чл. 16б, ал. 1, т. 9 от З.). В раздел 5 са детайлизирани преките задължения на началника на отдел, сред които осъществяване на надзор и контрол на гражданските летища, летищните оператори и операторите по наземно обслужване, контрол на експлоатационната годност, съгласуване на проекти, анализи, доклади и нормативни предложения. В раздел 7 са закрепени отговорностите, свързани с организацията на работата, управлението на персонала и ресурсите, според които служителят отговаря за спазването на нормативните документи, за спазване на изискванията при изпълнение на служебните задължения и за верността и навременното предоставяне на подписаните от него мнения и становища.

Административната процедура, по повод на която е образувано дисциплинарното производство, е започнала с писмо от летищния оператор „Соф Кънект“ АД с вх. рег. № 18-00-820 от 04.11.2024г. До ГД Г. е изпратен първоначален проект на „Минимални стандарти за качество за наземното обслужване на летище С.“, изготвен едностранно от летищния оператор, с молба документът да бъде предоставен на лицензираните оператори по наземно обслужване, опериращи на летището. С писмо изх. рег. № 18-00-820 от 07.11.2024г., изготвено в отдел ЛЛНО и подписано от главния директор на ГД Г., проектът е препратен на „Соф Кънект“ АД, „Суиспорт България“ АД и „Голдеър Хендлинг България“ ООД. В писмото е посочено, че летищният оператор и операторите по наземно обслужване следва да работят в сътрудничество с оглед повишаване на безопасността, сигурността и качеството, като в срок до 12.12.2024г. летищният оператор следва да организира и координира обсъждането на стандартите, а съвместно одобрените окончателни документи да бъдат представени разписани в ГД Г..

В изпълнение на тези указания между „Соф Кънект“ АД и наземните оператори е проведена първа работна среща на 11.12.2024г. С писмо вх. № 18-00-820 от 12.12.2024г. „Соф Кънект“ АД е информирало ГД Г. за срещата и е съобщило, че следващото обсъждане е насрочено за 17.12.2024г., след което финализираният документ ще бъде изпратен за одобрение. Втората съгласувателна среща е проведена на 17.12.2024г. Тъй като страните не са приключили прегледа на текстовете, с писмо изх. № 18-00-820 от 30.12.2024г. ГД Г. е изисквала информация за резултатите и е посочила срок до 03.01.2025г. за представяне на одобрените документи.

С писмо вх. № 18-00-2 от 02.01.2025г. „Соф Кънект“ АД е уведомило ГД Г., че времето на срещата от 17.12.2024г. е било недостатъчно и е насрочена трета съгласувателна среща на 14.01.2025г. С писмо изх. № 18-00-2 от 03.01.2025г. главният директор на ГД Г. е информирал, че представители на дирекцията ще вземат участие в предстоящата среща (пренасрочена за 17.01.2025 г.), като е изискан дневният ред и актуалният проект. С писмо вх. № 18-00-2 от 07.01.2025г. „Соф Кънект“ АД е представило дневния ред и коментарите на операторите „Суиспорт България“ АД и „Голдеър Хендлинг България“ ООД.

На 17.01.2025г. е проведена съвместна работна среща в конферентна зала „Орлите“ на Терминал 1 на летище С. с участието на ръководни представители на „Соф Кънект“ АД, наземните оператори и експерти от отдел ЛЛНО на ГД Г.. На тази среща всички спорни клаузи, количествени критерии и технологични времена са били обсъдени и детайлно прецизирани. На 10.02.2025г. съветникът на летищния оператор К. Б. е изпратила по електронна поща финалната редактирана версия на документа на английски език („M. Q. S. for S. P. by G. H. C. O. at S. A.“) до всички участници и до ГД Г. за окончателно потвърждение.

На 20.02.2025г. в 13:28 ч. началникът на база на „Голдеър Хендлинг България“ ООД К. С. е изпратил официален имейл, с който потвърждава, че документът е прегледан от тяхна страна и нямат допълнителни бележки или корекции. В същия ден в 17:12 ч. директорът на дирекция „Наземно обслужване“ в „Соф Кънект“ АД Д. А. също е потвърдила, че документът е разгледан и от тяхна страна няма коментари за добавяне. На следващия ден, 21.02.2025г. в 09:48 ч., началникът на база на „Суиспорт България“ АД Б. Г. е изпратил писмено изявление, с което дава официално потвърждение от името на „С.“.

Въз основа на тези писмени съгласия, с официално писмо с вх. рег. № 18-00-2 от 21.02.2025г. (16:49 ч.) изпълнителният директор на „Соф Кънект“ АД Х. К. П. е уведомил главния директор на ГД Г., че представя окончателния вариант на Минималните стандарти за качество за наземно обслужване на летище С., ведно с получените потвърдителни електронни писма от трите опериращи наземни оператора, с което съгласувателната процедура по съдържанието на документа е завършена.

В електронната деловодна система писмото е заведено с рег. № 18-00-2/21.02.2025г. и върху него главният директор А. М. е поставила резолюция: „Съгласно процедурата“ с краен срок 24.03.2025г. към директора на дирекция АОЛАС Х. Щ.. В същия ден директорът на дирекцията е препратил задачата към началника на отдел ЛЛНО А. Г. със същата резолюция: „Съгласно процедурата“. От своя страна А. Г. е резолирал документа към подчинените му служители в отдела (главен експерт Е. Г. и старши инспектор В. Ц.) с указание: „Съгласно процедурата; За проверка в указания срок“. На 28.02.2025г. и на 07.03.2025г. служителите и началникът на отдел са отразили в системата статус „изпълнен“ с коментар: „Окончателният вариант на 'Минимални стандарти за качество за наземното обслужване на летище С.' е приет от всички участници в процеса“.

През м. юни 2025г., във връзка с възникнало обществено напрежение и констатирани забавяния при наземното обслужване на пътници и багажи на летище С., с писмо изх. № 18-00-2 от 16.06.2025г. главният директор на ГД Г. е изискал от „Соф Кънект“ АД в срок до 27.06.2025г. да представи екземпляр от стандартите, съдържащ подписите на законните представители на операторите. На 23.06.2025г. с писмо вх. № 18-00-2 „Соф Кънект“ АД е депозирало в ГД Г. екземпляр от стандартите на английски език с положени подписи от ръководителите на „Соф Кънект“ АД, „Голдър Хендлинг България“ ООД и „Суиспорт България“ АД (със запазена дата на съставяне на проекта „10.02.2025г.“), ведно с превод на български език. С писмо изх. № 18-00-2 от 25.06.2025г. главният директор на ГД Г. е информирал операторите, че минималните стандарти се въвеждат за незабавно изпълнение, като контролът по спазването им се възлага на летищния оператор „Соф Кънект“ АД, а ГД Г. ще осъществява контрол при годишните инспекции и при извънредни проверки по доклад на летищния оператор.

В отговор, с официално писмо с рег. № 18-00-2 от 04.07.2025г. изпълнителният директор на „Соф Кънект“ АД Х. К. П. е уведомил ГД Г., че действащата законова рамка в Република Б. не предоставя на летищния оператор контролни или санкционни правомощия спрямо независимите оператори по наземно обслужване, че самите минимални стандарти не съдържат и не могат да съдържат контролен и санкционен механизъм, както и че за създаването на такъв механизъм е крайно наложително да бъдат приети законодателни промени в Закона за гражданското въздухоплаване.

Със Заповед № 45-01-260 от 04.07.2025г. главният директор на ГД Г. е наредил образуване на дисциплинарно производство срещу А. Г.. С Покана рег. № 45-00-103 от 04.07.2025г. служителят е поканен да се яви на изслушване и да даде писмени обяснения по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. На 07.07.2025г. е проведено изслушване на А. Г. от главния директор на ГД Г., обективизирано в Протокол № 45-12-8 от същата дата, а на 11.07.2025г. служителят е представил писмени обяснения с рег. № 45-09-1323. В тях Г. е изложил детайлна фактическа хронология на съгласувателния процес, посочил е високото ниво на натовареност на отдела във връзка с присъединяването на Република Б. към Ш. пространство и подготовката за международната одитна мисия на Е., изтъкнал е, че текстът на стандартите е бил окончателно съгласуван още през м. февруари 2025г., а самото физическо подписване от частноправните търговски дружества не зависи от неговата воля, както и че липсва законов механизъм за налагане на санкции.

Въз основа на Доклад № 45-09-1480 от 31.07.2025г., изготвен от юрисконсулт в отдел „Правни дейности“, на 04.08.2025г. главният директор на ГД Г. е издал процесната Заповед № 45-01-348. С нея на А. Г. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ на основание чл. 90, ал. 1, т. 2 от ЗДСл във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1, 2 и 5 от ЗДСл, чл. 21, ал. 1 и чл. 24, ал. 1 от ЗДСл, чл. 24, ал. 2 от Устройствения правилник на ГД Г., чл. 5, т. 7 от Правилника за вътрешния трудов ред в ГД Г., чл. 6, ал. 1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, чл. 6, ал. 1 от

Етичния кодекс на служителите в ГД Г. и раздел 3, предл. 4 и раздел 7, предл. 2 и 3 от Длъжностната характеристика. В заповедта е прието, че за периода от 21.02.2025г. до 16.06.2025г. служителят не е предприел действия за изискване на надлежно подписано споразумение от операторите, не е разработил и предложил механизъм за контрол върху изпълнението на минималните стандарти и на 07.03.2025г. неправомерно е отбелязал преписката като „изпълнена“ в системата Е. R7, с което е проявил административна небрежност и неупражнен контрол. Заповедта е връчена на служителя на 27.11.2025г., видно от отбелязването върху нея.

От приетото по делото кадрово досие на А. Г. се установява, че той е дългогодишен държавен служител в системата на гражданското въздухоплаване, притежаващ висше образование – образователно-квалификационна степен „магистър“ по специалност „Авиационен мениджмънт“ от В. „Г. Б.“ (Диплома № 020612 от 24.07.2023г.), повишаван последователно в държавен ранг до ранг I младши (Заповед № 45-01-137 от 01.03.2022г. и Заповед № 45-01-118 от 01.03.2023г.), преминал десетки специализирани обучения и курсове за повишаване на квалификацията, сертифициран от международни и европейски авиационни институции (I., E., E., ACI, S., Института по публична администрация). За целия период на службата А. Г. е получавал ежегодни високи оценки за индивидуалното изпълнение на длъжността: за 2019г., 2020г., 2021г., 2022г., 2023г. и 2024г. – оценка 2 („Изпълнението надвишава изискванията“) и оценка 3 („Изпълнението напълно отговаря на изискванията“), като няма налагани предходни дисциплинарни наказания.

По делото е приет и проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за гражданското въздухоплаване, внесен в 51-вото Народно събрание на 31.10.2025г. (сигн. 51-554-01-208), ведно с Мотиви и Предварителна оценка на въздействието.

При така изяснената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Подадена е от надлежна страна – адресат на неблагоприятен индивидуален административен акт, с който се засяга правната му сфера, в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 124, ал. 1 от ЗДСл (заповедта е връчена на 27.11.2025г., а жалбата е заведена в регистратурата на съда на 15.12.2025г.). С оглед изложеното жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 92, ал. 1 от ЗДСл – главния директор на ГД Г., който съгласно чл. 9, ал. 1 и чл. 6, ал. 3, т. 6 от Устройствения правилник на ГД Г. е орган по назначаването на държавните служители в главната дирекция. Спазени са преклузивните срокове по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл за откриване и налагане на наказанието, както и формалните процедурни изисквания по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл за изслушване на държавния служител и приемане на писмените му обяснения преди постановяване на акта.

Съдът намира обаче, че оспорената заповед страда от тежки пороци по смисъла на чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, водещи до нейната незаконосъобразност.

Съгласно чл. 89, ал. 1 от ЗДСл дисциплинарно наказуемо е виновното нарушение на служебните задължения. Дисциплинарната отговорност на държавния служител е строго лична, а не обективна или колективна институционална отговорност. За да бъде ангажирана валидно дисциплинарната отговорност на едно лице, наказващият орган е длъжен да установи по несъмнен начин от фактическа страна конкретното деяние (действие или бездействие), от обективна страна – неговата противоправност (несъответствие между правно дължимото и фактически осъществяването поведение спрямо конкретна правна норма или длъжностна характеристика), от субективна страна – вината на дееца под формата на умишъл или небрежност, както и причинната връзка между поведението и настъпилия вредоносен резултат. Съгласно чл. 97, ал. 1, т. 4 и т. 5

от ЗДСл заповедта за налагане на дисциплинарно наказание задължително трябва да съдържа точно описание на извършеното нарушение, датата, мястото и обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, и конкретните виновно нарушени служебни задължения.

В настоящия случай оспореният административен акт не отговаря на тези императивни законови изисквания.

На първо място, необоснован и в пряко противоречие с доказателствата по делото е изводът на наказващия орган, че А. Г. е извършил дисциплинарно нарушение, изразяващо се в необосновано бездействие и забава за периода от 21.02.2025г. до 16.06.2025г. по отношение на изискването за представяне на подписано споразумение за минимални стандарти за качество. От приетите писмени доказателства се установява по категоричен начин, че в периода от м. ноември 2024г. до м. февруари 2025г. отдел ЛЛНО, ръководен от жалбоподателя, е извършил активни и последователни координационни действия: изготвил е указания към операторите, следил е сроковете за срещи, отменил е преждевременно приключена задача в деловодната система, за да осигури напомнително писмо на 30.12.2024г., участвал е в съвместната работна среща на 17.01.2025г. за изчистване на текстовете и е изискал официално становище от страните. В резултат на тази дейност на 21.02.2025г. в ГД Г. е постъпило официално писмо от летищния оператор „Соф Кънект“ АД, придружено от окончателния вариант на минималните стандарти и изрични писмени потвърждения по електронна поща от законните представители на всички лицензирани наземни оператори за приемане на текстовете без възражения. С това съгласувателната процедура по съдържанието на документа е била напълно и обективно завършена.

Физическото полагане на подписи върху съгласувания документ е правно и фактическо действие, което е изцяло в правомощията и волята на законните представители на независимите търговски дружества („Соф Кънект“ АД, „Суиспорт България“ АД и „Голдъър Хендлинг България“ ООД). Един държавен служител – началник на отдел в държавна агенция или главна дирекция, не разполага с правна възможност, компетентност или властнически инструментариум да задължи или принуди управителите на частноправни търговски субекти да положат физически подписи върху двустранен или многостранен акт, когато това не е уредено като задължително административно производство в закон. Неполагането на подписи от трети за администрацията лица не може да бъде вменено като лично противоправно бездействие на държавния служител. Дисциплинарната отговорност не може да се трансформира в гаранционна отговорност за поведението на външни търговски оператори.

На второ място, съдът намира за изцяло незаконосъобразно и лишено от правно основание вменяването на нарушение, изразяващо се в това, че служителят не бил „разработил и предложил механизъм за контрол и мониторинг върху спазването на минималните стандарти“. По делото се доказва по безспорен начин, че към релевантния период (първата половина на 2025г.) действащото българско авиационно законодателство (Законът за гражданското въздухоплаване и Наредба № 20 от 24.11.2006г.) не съдържа правна регламентация, която да въвежда минималните стандарти за качество като задължителен регулаторен стандарт, нито оправомощава ГД Г. или летищния оператор с контролни функции и правомощия за налагане на административнонаказателни санкции при неизпълнението им. Този дефицит в нормативната уредба изрично е подчертан от летищния оператор „Соф Кънект“ АД в

писмото му от 04.07.2025г. и е признат от самия главен директор на ГД Г. в Доклада до министъра на транспорта и съобщенията от 16.09.2025г. (изготвен на 23.06.2025г.). Именно запълването на тази правна празнота е предмет на предложения от народни представители ЗИД на З. (сигн. 51-554-01-208 от 31.10.2025г.), предвиждащ включване на стандартите в ръководствата по чл. 48д от З. и въвеждане на нов състав на административно нарушение по чл. 143, ал. 3, т. 19 от З.. Държавният служител изпълнява задълженията си в рамките на действащото право и не може да носи дисциплинарна отговорност за неприлагане на контролен или санкционен механизъм, чието създаване изисква нормативна уредба от законодателната власт и за което той няма законова компетентност.

На следващо място, отразяването в деловодната система на 07.03.2025г., че преписката е „изпълнена“, не съставлява дисциплинарно нарушение. Към този момент съгласувателният етап по писмото от 21.02.2025г. обективно е бил финализиран с постъпилите писмени потвърждения от всички оператори. Задачата, възложена с резолюция *„Съгласно процедурата; За проверка в указания срок“*, е изпълнена чрез констатиране на постигнатото писмено съгласие, поради което отбелязването отразява действителното фактическо положение и не съдържа елементи на въвеждане в заблуждение или укоримо поведение.

От субективна страна съдът намира, че в заповедта не е доказана и обоснована вината на А. Г. по смисъла на чл. 89, ал. 1 от ЗДСл. Бланкетното твърдение, че служителят „съзнателно е допускал възможността указанията да не бъдат изпълнени“, не кореспондира с фактите. Наказващият орган не е отчетел реалните обяснения на служителя относно изключителната натовареност на отдела през процесния период – провеждане на надзорни инспекции, подготовка за одит на Е. и въвеждане на процедури по Ш.. Заповедта съдържа механично преписване на писмените обяснения, без да е извършен реален анализ на изложените в тях обективни обстоятелства, което е в нарушение на изискването на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл за събиране и обективна оценка на доказателствата.

Наред с материалната незаконосъобразност, заповедта е издадена и в грубо нарушение на чл. 91, ал. 1 от ЗДСл и принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК (Решение № 838 от 27.01.2026г. по адм. д. № 12292/2025г. на ВАС). При определяне на вида на наказанието органът по назначаването е длъжен да извърши комплексна и задълбочена преценка на всички законоустановени критерии: тежестта на нарушението, настъпилите вредни последици, формата на вината, обстоятелствата на извършване и цялостното служебно поведение. В случая органът е пренебрегнал факта, че от забавянето в предоставянето на подписания екземпляр не са настъпили никакви преки вредни последици за държавната служба или правата на гражданите. Не е отчетено и цялостното служебно поведение на А. Г. – държавен служител с дългогодишен стаж, магистър по авиационен мениджмънт, повишаван последователно в ранг за високи професионални резултати, притежаващ множество национални и международни сертификати, оценяван системно през последните шест години с оценки „Изпълнението надвишава изискванията“ и „Изпълнението напълно отговаря на изискванията“, без нито едно наложено наказание в кариерата му. Налагането на второто по тежест наказание „порицание“ при отсъствие на доказано виновно неизпълнение и при пренебрегване на отличната служебна биография представлява превратно упражняване на власт и явна несъразмерност на административната мярка.

По тези съображения оспорената Заповед № 45-01-348 от 04.08.2025 г. на главния директор на ГД Г. се явява незаконосъобразна, като постановена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и в противоречие с неговата цел, и следва да бъде отменена изцяло.

По отношение на разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят има право на присъждане на направените по делото разноски. Съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК и приложените писмени доказателства (Договор за правна помощ от 05.12.2025г., Фактура № [ЕГН] от 05.12.2025г. и банково извлечение за извършен превод от 16.12.2025г.), реално заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение възлиза на 1 165,75 евро. Направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност съдът намира за неоснователно. При преценката си съдът отчита изключителния обем на доказателствения материал, броя на проведените заседания и обема на осъществената процесуална защита от пълномощника. Поради това сумата от 1 165,75 евро следва да бъде присъдена в пълен размер и възложена в тежест на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ – юридическото лице, към чиято структура принадлежи издателят на отменения акт.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 124, ал. 1 от ЗДСл, Административен съд София-град, Първо отделение, 63 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. Г. Г., ЕГН [ЕГН], Заповед № 45-01-348 от 04.08.2025г., издадена от главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, с която на му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ на основание чл. 90, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ да заплати на А. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет. 10, ап. 213, сумата в размер на 1 165,75 евро (хиляда сто шестдесет и пет евро и 75 евроцента), представляваща направени по делото съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 124, ал. 1, изречение второ от Закона за държавния служител.

СЪДИЯ: